

ת"פ 28726/12/12 - מדינת ישראל נגד י' א'

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 28726-12-12 מדינת ישראל נ' א'

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י' א'

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי הנאשם
ב"כ הנאשם: עו"ד נורית בוכניק- חדיף
הנאשם בעצמו

החלטה

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם- בן זוג ובעבירה של היזק בזדון.

תמצית עובדות כתב האישום הן כי בתאריך 26.4.2012, סמוך לשעה 2:00, לאחר שבילו בחברת חברים, הגיעו הנאשם והמתלוננת שהיו חברים מזה כשנה וחצי במועד האירוע, ברכב לפארק המדע ברחובות.

במהלך ויכוח בין השניים, תקף הנאשם את המתלוננת, אשר סירבה לצאת מהרכב, בכך שמשך אותה בכוח ובעט ברגליה.

כן חבל הנאשם במזיד ברכב בכך שטרק בכוח את הדלת הימנית הקדמית וניפץ את שמשת החלון.

למתלוננת נגרמו כתוצאה מכך חבלות של ממש בכך ששברים של הזוגית המנופצת עפו לעברה, פגעו בגופה וגרמו לשריטות מדממות בשתי ידיה.

עוד איים הנאשם על אלון בן ששון, עובר אורח אשר בקש להיכנס לרכבו שחנה סמוך לרכב ונקלע לסכסוך בין השניים, בכך שכאשר דרש בשלום המתלוננת, באומרו לו כי אם לא יעזוב את המקום יכה אותו.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 25, מתגורר ביחד עם זוגתו, המתלוננת, בבית הוריו ב*****, עובד כשחקן כדורגל מקצועני, ומזה כשנה משחק בקבוצת "*****". מחוות דעת מנהל הקבוצה עולה תפקודו החיובי של הנאשם והעדר בעיות משמעת, התנהגות או אירועי אלימות. שירות המבחן התרשם כי תפקודו התעסוקתי יציב וחיובי.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי, העדכני לתאריך 24.9.2013, עולה כי מדובר בעבירה ראשונה ויחידה. כמו כן, מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

בהתייחס לעבירות נשוא הדיון הנוכחי, הנאשם מסר כי ביצע אותן לאחר בילוי משותף עם בת הזוג, בהיותו בגילופין ותאר התנהגות תוקפנית ואלימה, באופן חריג, כלפי המתלוננת.

הנאשם הביע צער וחרטה והיה מסוגל להפגין אמפתיה כלפי המתלוננת. בנוסף, התייחס לתוצאות התנהגותו הבעייתית וחומרתן באופן ביקורתי ובוגר. לצד זאת, הנאשם התקשה להסביר את הרקע שקדם לביצוע העבירה והמניעים להתנהגותו, מלבד ההבנה כי היה נתון תחת השפעת אלכוהול. הנאשם שלל בעייתיות בתחום האלכוהול ומסר כי נהג לצרוך אלכוהול לעיתים נדירות ובנסיבות חברתיות, לאור העובדה כי הינו ספורטאי פעיל, ומאז ביצוע העבירה הפסיק לצרוך אלכוהול. בעיתוי זה התרשם שירות מבחן מהעדר נזקקות טיפולית בתחום זה.

לצורך האבחון התקיימה שיחה עם המתלוננת, בת 23, שעובדת כמנהלת חנות בגדים. המתלוננת תארה מערכת יחסים המבוססת על אמון, קרבה ותמיכה הדדית. מסרה כי אירוע העבירה התרחש על רק ויכוח מילולי שהסלים, תחת צריכת אלכוהול משותפת. עוד תארה את התנהגותו של הנאשם בעת ביצוע העבירה כחריגה. כמו כן שללה אירוע אלימות נוספים מצדו. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירות עמדו שימוש לרעה באלכוהול ומערכת יחסים זוגית בלתי בשלה.

בסיכום האבחון ובבחינת גורמי הסיכון להישנות עבירת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף ברגשותיו, כפי שמתבטא בקשייו לבחון את הרקע להתנהגותו האלימה והערכה היא כי הנאשם עלול להגיב בתוקפנות במצב לחץ ודחק ובעת צריכת אלכוהול.

לצד זאת, בבחינת גורמי הסיכוי והשיקום, הנאשם גדל והתפתח במסגרת משפחתית נורמטיבית ותומכת. בנוסף, לאורך השנים מגלה הנאשם יכולת יציבות במישור האישי, תעסוקתי וחברתי והוא נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הפלילית הראשונה והיחידה.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מודע לחשיבות שמירת החוק וההליך המשפטי הנוכחי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. כמו כן, מאז ביצוע העבירה הנאשם שיקם את מערכת היחסים עם זוגתו ומשתף פעולה באופן מלא, תוך שהוא מגלה רצינות ואחריות ביחס לקשר עם שירות המבחן.

במסגרת האבחון הוצע לנאשם להשתלב הליך טיפולי במסגרת שירות מבחן, על מנת לעבד עמו את נסיבות העבירה שחריגה להתנהגותו ולחזק שיפור שליטתו בכעסים במצבי לחץ ודחק, אולם הנאשם מסר כי הינו מבין את חומרת מעשיו, שומר על עצמו מפני מצבי סיכון פוטנציאליים, נמנע מצריכת אלכוהול ומנהל מערכת יחסים יציבה ותקינה עם זוגתו ועל כן אינו זקוק להתערבות טיפולית בשלב זה. לאור זאת, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

לעניין הרשעה בדין, הנאשם הציג מסמכים מטעם מעסיקו אשר בהם מצוין כי הרשעה בפלילים עלולה לגרום להפסקת עבודתו הנוכחית, נוכח מדיניות מועדון הכדורגל בו מועסק להימנע מהעסקת שחקנים המורשעים בפלילים. שירות המבחן סבור כי הרשעה פלילית עלולה להוביל לפגיעה כלכלית משמעותית בנאשם, נוכח הפסקת תעסוקתו, ולפגיעה קשה בדימויו העצמי, לאור מרכזיות תפקודו התעסוקתי בחייו. לאור המתואר, שירות המבחן ממליץ לשקול בחיוב הימנעות מהרשעתו בדין. בנוסף, ממליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות. עונש זה הולם מקרה זה ובעל משמעות חינוכית וחברתית עבור הנאשם, ומאידך יסייע למנוע טשטוש העבירה וחומריתה.

ב"כ המאשימה טען תוך שסמך ידו על הפסיקה כי יש להחמיר עם נאשמים המבצעים עבירות במסגרת התא המשפחתי. להחמרה זו יש לתת משקל ולא די ברטוריקה שאינה מגובה בתוצאה אופרטיבית. במקרים מעין אלו על בתי המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית שלפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי אשתו, ישלם על מעשיו בשלילת חירותו.

ב"כ המאשימה ציין כי תופעת האלימות בחברה הפכה לתופעה שכיחה המתרחשת חדשות לבקרים, ובתוך התא המשפחתי בפרט. משכך, על בתי המשפט לבכר שיקולי ענישה בדמות של גמול והרתעה על פני שיקולי ענישה בדמות של שיקום בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

ב"כ המאשימה טען כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם הגנה על שלמות גופו של אדם והגנה על קניינו של אדם. פגיעת הנאשם בערכים מוגנים אלו, הינה נמוכה עד בינונית, מדובר באירוע שבו נחבלה קורבן העבירה. אך יחד עם זאת, יש לתן את הדעת שלא מדובר באלימות מהרף הגבוה, לכן הנזק שנגרם לרכוש הוא זניח יחסית.

עוד ציין ב"כ המאשימה כי יש לתת את הדעת לכך שקרבן העבירה הייתה בת זוגו של הנאשם, דבר המשווה נופך חומרה למעשיו, שכן העבירות בוצעו בידי שמצופה ממנו לדאוג ולשמור על שלמות גופה ונפשה של בת זוגו.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בעבירות ממין אלו נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר, צו של"צ, קנס ופיצוי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר ובצורך של העדת קורבן העבירה על כל המשתמע מכך.

ב"כ המאשימה חולק על המלצת שירות מבחן בכל הנוגע לסיום ההליך באי הרשעה תוך שהוא מפנה לפסיקה. הלכה פסוקה היא כי מעמדו של שירות המבחן הינו כגורם ממליץ בלבד והמנדט שניתן לשירות הינו לבחור אך ורק אחד מבין שיקולי הענישה והוא שיקול השיקום. שירות המבחן אינו מוסמך להחזיק בכלים המאפשרים לו לאזן בין שיקולי הענישה השונים ותפקידו מצטמצם להאיר בפני בית המשפט את אפשרויות השיקום עת עומד

באשר לטענה לפיה הרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע בהמשך העסקתו בקבוצת הכדורגל בה הוא מועסק בשל מדיניות המועדון, סבור ב"כ המאשימה שאינה בעלת משקל של ממש מהטעם שחוק המרשם הפלילי ותקנות השבים קובע בסעיף 2 כי המרשם יהיה חסוי ולא יימסר מידע ממנו אלא לפי חוק זה. עיון בחוק מעלה כי מועדון הכדורגל אינו נמנה עם הגופים הזכאים לקבל מידע מן המרשם הפלילי. בנוסף סעיף 22 ב' לחוק המרשם הפלילי קובע כי הצהרתו של המעסיק מהווה עבירה פלילית שבצידה קובע עונש מאסר לתקופה בת שנתיים ימים וזאת אף אם הנאשם בעצמו הסכים או יסכים להעברת המרשם הפלילי לידי המעסיק. נוכח האמור, הרי שאין ממש במסמך שהעביר המעסיק אל שירות המבחן .

עוד הוסיף ב"כ המאשימה תוך שסמך ידו על הפסיקה כי רק במקרים חריגים אפשר להסתפק באי הרשעה. והוסיף כי בעבירות של אלימות במשפחה גוברים שיקולים של גמול והרתעה וככלל יש להשית בעבירות הללו עונשים בעלי רכיבים קונקרטיים ומשמעותיים, קל וחומר שהדבר נכון לגבי אפשרות סיום הליך בעבירות אלמ"ב ללא הרשעה, ואין די בטענות בעלמא .

לאור האמור לעיל עתר ב"כ המאשימה להותיר את ההרשעה על כנה. ולהשית על הנאשם את רכיבי הענישה הבאים: של"צ בהיקף של 200 שעות, מאסר על תנאי בכל עבירות האלימות לרבות איומים והיזק במזיד לרכוש וקנס כספי.

ב"כ הנאשם פתחה את טיעוניה בכך שידוע הוא הכלל כי יש להרשיע בפלילים וזאת על מנת למצות את הדין כנגד הנאשם. בכל זאת ישנו חריג לכלל והחריג הוא הימנעות מהרשעה. הימנעות מהרשעה תעשה בשני מצבים. על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעניינו של הנאשם והשני לוותר על נסיבות המקרה וההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. כאשר במסגרת זו יש לבחון את טיב העבירה שביצע הנאשם ואת נסיבותיה, את עברו הפלילי, גילו, השפעת ההרשעה על הנאשם, האם הנאשם נטל אחריות על מעשיו והאם העבירה משקפת דפוס התנהגות אצל הנאשם.

עוד ציינה ב"כ הנאשם כי אין חולק כי יש להוקיע כל מעשה אלימות ובוודאי אלימות בין בני זוג, אך יש לבחון את נסיבות המקרה כפי שעושה זאת הפסיקה.

מדובר בזוג שמנהל מזה כשלוש שנים מערכת יחסים המתוארת כתקינה והמאופיינת בקרבה ותמיכה הדדית כעולה מתסקיר שירות מבחן. עוד יצוין כי מדובר באירוע שהתרחש לפני כשנתיים כאשר הזוג חזר מבילוי משותף והתגלע ויכוח ביניהם שהסלים כמפורט בכתב האישום.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בעבירה ראשונה ויחידה של הנאשם על רקע שימוש באלכוהול. הנאשם הפסיק לשתות אלכוהול ועל כן אין סבירות להישנות העבירה. מדובר בנאשם שסיים 12 שנות לימוד, מגיל צעיר שיחק בכדורגל, וכיום הוא משחק בליגת על בקבוצת הפועל עכו ומעולם לא נרשמה לחובתו עבירת משמעת, או

אימפולסיביות כלפי שחקנים.

ב"כ הנאשם טענה כי אמנם יש לתת משקל לאינטרס הציבורי בשל סוג העבירה וכדי להרתיע את הציבור מלבצע עבירות דומות, אך מאידך יש לתת הזדמנות למי שנכשל בעבירה בנסיבות אלה, לחזור לחיק החברה ולתת משקל לשיקומו של הנאשם. לטעמה של ב"כ הנאשם צריך שיהיה יחס סביר בין הנזק שצפוי להיגרם לנאשם לבין חומרת העבירה ונסיבותיה.

הרשעתן של הנאשם תהווה פגיעה בלתי מדתית במישור התעסוקתי של הנאשם וזאת מאחר שלמועדון הכדורגל יש מדיניות שלא מאפשרת לשחקנים לשחק כאשר הם מורשעים בפלילים. הרשעתו בדין תגרום להרחקתו ממגרש הכדורגל וכתוצאה מכך מטה לחמו יגדע.

ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות מבחן הממליץ לשבץ את הנאשם במוסד חינוכי כדי לעזור לתלמידים במקום.

לאור האמור לעיל לרבות העובדה כי הזוג עתיד להינשא עתרה ב"כ הנאשם תוך שסמכה ידה על הפסיקה כי בית המשפט ימנע מהרשעה ויתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

הכלל הוא אכן כי משהוכח ביצוע מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את הנאשם בביצועו ואך במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. הלכת כתב היא ההלכה המנחה לענין זה ובה נקבעו המבחנים לביטולה של ההרשעה. המבחנים הם שניים ומצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי אי הרשעתו של הנאשם לא תפגע באופן משמעותי באינטרס הציבורי והמבחן האחר הוא כי עתידו או שיקומו של הנאשם ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

עסקינן בעבירה של אלימות בתא המשפחתי אשר יש לראותה בחומרה בשל הפגיעה במרקם העדין השורר בתא המשפחתי ובשל הפגיעה בכבודה ובגופה של המתלוננת.

עם זאת אין המדובר במעשים המצויים ברף הגבוה של מעשים מסוג זה ויש לזכור כי המתלוננת נחבלה אמנם חבלות של ממש שאין להקל בהן ראש, אך לא נחבלה כתוצאה ממעשיו הישירים של הנאשם אשר הופנו כלפיה, אלא כתוצאה מניפוץ השמשה על ידיו.

הנאשם נעדר עבר פלילי כלשהו וזוהי הסתבכותו היחידה עם החוק.

מאז המעשים עברו כשנתיים ימים ואף מאז לא הסתבך הנאשם בדבר. בני הזוג המשיכו את מערכת היחסים ביניהם וזו אף התחזקה והשנים עומדים להינשא. כעולה מתסקיר שירות המבחן אף המתלוננת מסרה כי מדובר באירוע שהוא חריג ואינו אופייני לדפוסי התנהגותו של הנאשם.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו ומבין את משמעותם והשלכותיהם.

לאחרונה חזר בית המשפט העליון על הלכת כתב במספר הלכות נוספות וביניהן אף הלכת ציפורה: ע.פ. 8528/12 ובה הודגש כי משמדובר בפגיעה בעתידו של הנאשם הרי שעל הפגיעה להיות ממשית וקונקרטי ולא עתידית וערטילאית.

בענייננו עסקינן בשחקן כדורגל בענף הכדורגל המקצועי, העוסק בכך מזה זמן רב, זהו עיסוקו הבלעדי ובלתו אין לו וברי כי הרשעה בפלילים תפגום בעיסוק זה.

בהצטרף דברים אלה לכל האמור לעיל - מצאתי במקרה חריג ויוצא דופן זה להורות על ביטולה של הרשעתו של הנאשם מיום 10/4/14.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות בהתאם לתכנית שהותוותה על ידי שירות המבחן בתסקירו.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ז אדר ב תשע"ד, 19 מרץ 2014, במעמד הצדדים.